

Lieta C-927/19**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar
Tiesas Reglamenta 98. panta 1. punktu****Iesniegšanas datums:**

2019. gada 18. decembris

Iesniedzējtiesa:*Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (Lietuva)***Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:**

2019. gada 17. decembris

Prasītāja un otrā puse kasācijas tiesvedībā:UAB “*Ecoservice Klaipėda*”**Atbildētāja un kasācijas sūdzības iesniedzēja:**UAB “*Klaipėdos regiono atlieku tvarkymo centras*”**Pamatlietas priekšmets**

Šī tiesvedība attiecas uz tādu materiālo tiesību normu interpretāciju un piemērošanu, kuras reglamentē: konfidencialas informācijas aizsardzību, ko piegādātāji iesniedz līgumslēdzējām iestādēm publiskā iepirkuma un pārbaudes procedūrās; konkursa nosacījumu noteikšanu; un piegādātāju iesniegtās informācijas atzīšanu par nepatiesu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Padomes Direktīvas 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris) (turpmāk tekstā – “Direktīva 89/665”), Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/24/ES (2014. gada 26. februāris) par publisko iepirkumu un ar ko atceļ Direktīvu 2004/18/EK (turpmāk tekstā – “Direktīva 2014/24”) un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2016/943/ES (2016. gada 8. jūnijs) par zinātnības un darījumdarbības neizpaužamas informācijas (komercnoslēpumu) aizsardzību pret to nelikumīgu iegūšanu, izmantošanu un

izpaušanu (turpmāk tekstā – “Direktīva 2016/943”) noteikumu, kas attiecas uz publiskā iepirkuma nosacījumiem un dažādiem konfidenciālas informācijas aizsardzības aspektiem publiskajā iepirkumā, kā arī Tiesas 2017. gada 4. maija sprieduma lietā *Esaprojekt* (C-387/14) un 2019. gada 3. oktobra sprieduma lietā *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93* (C-267/18) un LESD 267. panta pirmās daļas b) apakšpunkta un trešās daļas interpretācija.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai konkursa nosacījums, saskaņā ar kuru piegādātājiem ir jāpierāda noteikts vidējo gada ienākumu līmenis, kas gūts no tādu darbību veikšanas, kuras attiecas tikai uz konkrētiem pakalpojumiem (jauktu sadzīves atkritumu apsaimniekošanu), ietilpst Direktīvas 2014/24 58. panta 3. vai 4. punkta piemērošanas jomā?
- 2) Vai no atbildes uz pirmo jautājumu ir atkarīga piegādātāja spēju novērtēšanas metode, kuru Tiesa ir noteikusi 2017. gada 4. maija spriedumā lietā *Esaprojekt* (C-387/14)?
- 3) Vai konkursa nosacījums, saskaņā ar kuru piegādātājiem ir jāpierāda transportlīdzekļu, kas nepieciešami [atkritumu apsaimniekošanas] pakalpojumu sniegšanai, atbilstība īpašajām tehniskajām prasībām, ieskaitot piesārņojošās emisijas (*EURO 5*), GPS raidītāja uzstādīšanu, atbilstošu ietilpību un citas prasības, ietilpst Direktīvas 2014/24: a) 58. panta 4. punkta, b) 42. panta, to lasot kopā ar VII pielikuma noteikumiem, c) 70. panta piemērošanas jomā?
- 4) Vai Direktīvas 89/665 1. panta 1. punkta trešā daļa, kurā noteikts pārbaudes procedūru efektivitātes princips, šī panta 3. un 5. punkts, Direktīvas 2014/24 21. pants, un Direktīvas 2016/943 noteikumi, it īpaši 18. apsvērums un tās 9. panta 2. punkta trešā daļa (kopā vai atsevišķi, bet ar tiem neaprobežojoties), jāinterpretē tādējādi, ka, ja valsts tiesiskajā regulējumā, kas reglamentē publisko iepirkumu, ir nostiprināta saistoša pirmstiesas strīdu izšķiršanas procedūra:
 - a) līgumslēdzējai iestādei piegādātājam, kurš ierosināja pārbaudes procedūru, ir jāsniedz visa informācija par cita piegādātāja piedāvājumu (neatkarīgi no tā konfidencialā rakstura), ja šīs procedūras priekšmets ir tieši cita piegādātāja piedāvājuma izvērtējuma tiesiskums un piegādātājs, kas ierosināja procedūru, pirms tam nepārprotami lūdza līgumslēdzēju iestādi to sniegt;
 - b) vai neatkarīgi no atbildes uz iepriekšējo jautājumu, līgumslēdzējai iestādei, noraidot piegādātāja iesniegto sūdzību par konkurenta piedāvājuma izvērtēšanas tiesiskumu, jebkurā gadījumā ir jāsniedz skaidra, pilnīga un konkrēta atbilde, kaut arī pastāv risks izpaust tai uzticēto konkursa konfidencialo informāciju?

- 5) Vai Direktīvas 89/665 1. panta 1. punkta trešā daļa, 1. panta 3. un 5. punkts un 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts, Direktīvas 2014/24 21. pants un Direktīva 2016/943, it īpaši tās 18. apsvērums (kopā vai atsevišķi, bet ar tiem neaprobežojoties), ir interpretējami tādējādi, ka līgumslēdzējas iestādes lēmums nepiešķirt piegādātājam piekļuvi cita dalībnieka piedāvājuma konfidencialajai informācijai ir lēmums, kuru var atsevišķi apstrīdēt tiesā?
- 6) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvas 89/665 1. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka piegādātājam ir jāiesniedz līgumslēdzējai iestādei sūdzība par šādu tās lēmumu un, ja nepieciešams, jāceļ prasība tiesā?
- 7) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai Direktīvas 89/665 1. panta 1. punkta trešā daļa un 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka – atkarībā no pieejamās informācijas apjoma par cita piegādātāja piedāvājuma saturu – piegādātājs var celt prasību tiesā vienīgi saistībā ar atteikumu sniegt viņam informāciju, atsevišķi neapšaubot citu līgumslēdzējas iestādes lēmumu tiesiskumu?
- 8) Neatkarīgi no atbildēm uz iepriekšējiem jautājumiem, vai Direktīvas 2016/943 9. panta 2. punkta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesa, saņēmusi prasītājas lūgumu, kurā prasīts piespriet otrai strīdā iesaistītajai pusei uzrādīt pierādījumus un kurā prasīts, lai tiesa tos padara pieejamus prasītājam, šāds lūgums ir jāapmierina neatkarīgi no līgumslēdzējas iestādes darbībām publiskā iepirkuma vai pārbaudes procedūrās?
- 9) Vai Direktīvas 2016/943 9. panta 2. punkta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka, noraidot prasītājas lūgumu par otras strīdā iesaistītās puses konfidencialas informācijas izpaušanu, tiesai pēc savas iniciatīvas būtu jāizvērtē datu, kuru konfidencialitātes zaudēšana tiek pieprasīta, nozīmīgums un to ietekme uz publiskā iepirkuma procedūras tiesiskumu?
- 10) Vai iemesls piegādātāju izslēgšanai, kas noteikts Direktīvas 2014/24 57. panta 4. punkta h) apakšpunktā, ņemot vērā Tiesas 2019. gada 3. oktobra spriedumu lietā *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93*, ir jāpiemēro tādā veidā, ka tiesa, izskatot strīdu starp piegādātāju un līgumslēdzēju iestādi, pēc savas iniciatīvas, neatkarīgi no līgumslēdzējas iestādes novērtējuma, var lemt, ka attiecīgais pretendents, rīkojoties tīši vai nolaidīgi, ir iesniedzis maldinošu, faktiski neprecīzu informāciju līgumslēdzējai iestādei, un tāpēc tas bija jāizslēdz no publiskā iepirkuma procedūrām?
- 11) Vai Direktīvas 2014/24 57. panta 4. punkta h) apakšpunkts, piemērojot to kopā ar šīs direktīvas 18. panta 1. punktā noteikto samērīguma principu, ir jāinterpretē un jāpiemēro tādējādi, ka gadījumos, kad valsts tiesības paredz papildu sankcijas (izņemot izslēgšanu no iepirkuma procedūrām) attiecībā uz nepatiesas informācijas iesniegšanu, tās var piemērot tikai uz personiskās

atbildības pamata, jo īpaši, ja faktiski nepatiesu informāciju iesniedz tikai daļa no kopējiem iepirkuma dalībniekiem publiskā iepirkuma procedūrā (piemēram, viens no vairākiem partneriem)?

Atbilstošās Savienības tiesību normas

Direktīvas 89/665 1. panta 1. punkta trešā daļa, 1. panta 3. un 5. punkts un 2. panta 1. punkta b) apakšpunkts

Direktīvas 2014/24 18. panta 1. punkts, 21. pants, 42. pants kopā ar VII pielikumu, 57. panta 4. punkta h) apakšpunkts, 58. panta 3. un 4. punkts un 70. pants.

Direktīvas 2016/943 18. apsvēruma un 9. panta 2. punkta trešā daļa

Atbilstošās valsts tiesību normas

Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas (Lietuvas Republikas Civilkodekss; turpmāk tekstā – “Civilkodekss”) 1.116. pants (Komerccnoslēpums un dienesta noslēpums)

Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodeksas (Lietuvas Republikas civilprocesa kodekss; turpmāk tekstā – “Civilprocesa kodekss”) 10. panta 1.–4. punkts (publiska piekļuve lietas materiāliem) un 10¹. panta 1.–5. punkts (komercnoslēpumu aizsardzības īpašās iezīmes)

Lietuvos Respublikos viešųjų pirkimų įstatymas (Lietuvas Republikas likums par publiskajiem iepirkumiem; turpmāk tekstā – “Likums par publiskajiem iepirkumiem”) 2. panta 34. punkts (Galvenie likumā lietotie termini), 17. panta 1. punkts (Iepirkuma galvenie principi), 20. panta 1.–5. punkts (Konfidencialitāte), 37. panta 1., 3. un 4. punkts (Tehniskā specifikācija), 45. panta 1. punkts un 3. punkts (Piegādātāja un viņa iesniegtā dalības pieteikuma un piedāvājuma novērtēšanas vispārējie principi), 46. panta 4. punkta 4. un 5. daļa, 5., 7. un 8. punkts (Piegādātāja izslēgšanas pamats), 47. panta 1. punkta 1.–3. daļa un 6. punkts (Piegādātāja kvalifikācijas pārbaude), 52. panta 1. punkta 1. un 2. daļa, 2. un 3. punkts (Informācijas nesniegšana vai nepatiesas informācijas sniegšana, vai dokumentu neiesniegšana), 55. panta 9. punkts (Piedāvājumu novērtēšana un salīdzināšana) un 58. panta 3. un 5. punkts (Informēšana par iepirkuma procedūras rezultātiem)

Īss pamatlīstas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 Atbildētāja (turpmāk tekstā arī – “līgumslēdzēja iestāde”) 2018. gada 27. septembrī izsludināja starptautisku, atklātu iepirkuma procedūru attiecībā uz pakalpojumiem, kas saistīti ar Neringas pašvaldības sadzīves atkritumu savākšanu

- un izvešanu uz Klaipēdas reģionālo atkritumu poligonu (turpmāk tekstā – “konkursa procedūra”).
- 2 Piedāvājumus iesniedza trīs piegādātāji: prasītāja UAB “*Ecoservice Klaipėda*” (turpmāk tekstā arī – “prasītāja”, “pretendents A”); UAB “*Ekonovus*”; un ekonomikas dalībnieku apvienība UAB “*Klaipėdos autobusu parkas*”, UAB “*Parsekas*” un UAB “*Klaipėdos transportas*”, kas darbojas saskaņā ar kopīgas darbības partnerības nolīgumu (turpmāk tekstā arī – “pretendents B”).
 - 3 2018. gada 29. novembrī līgumslēdzēja iestāde informēja dalībniekus par viņu piedāvājumu izvērtējumu un konkursa procedūras gala rezultātiem: pretendents B bija izraudzītais pretendents, un prasītāja tika ierindota otrajā vietā.
 - 4 2018. gada 10. decembrī prasītāja līgumslēdzējā iestādē iesniedza sūdzību, ar ko tā apstrīdēja konkursa procedūras rezultātus, norādot, ka pretendenta B kvalifikācija neatbilst prasībām. Saskaņā ar prasītājai pieejamo informāciju UAB “*Parsekas*” pēdējos trijos gados nav varējusi izpildīt līgumus par jauktu sadzīves atkritumu savākšanu un izvešanu ar kopējo vērtību 200 000 EUR (bez PVN) (kā noteikts konkursa nosacījumu daļā ar nosaukumu “Finansiālās un ekonomiskās spējas”), jo citās iepirkuma procedūrās šis uzņēmums bieži piedalās kopīgās darbībās kā galvenais partneris, saņemot naudu par pakalpojumu sniegšanu, bet *de facto* neveic jauktu sadzīves atkritumu apsaimniekošanas darbības. Turklāt prasītāja apgalvoja, ka pretendents B neatbilst arī tehnisko spēju prasībām, jo UAB “*Parsekas*” konkursa procedūrā iesniegtajos dokumentos minētais transportlīdzeklis neatbilst dažādiem obligātajiem tehniskajiem parametriem, kas noteikti konkursa nosacījumos (tehniskajās specifikācijās).
 - 5 2018. gada 17. decembrī, izskatījusi prasītājas sūdzību, līgumslēdzēja iestāde to noraidīja, pamatojoties uz to, ka pretendents B, apstiprinot prasību atbilstību attiecībā uz izpildītajiem līgumiem saskaņā ar konkursa nosacījumiem, sniedza pierādījumus par noslēgtajiem līgumiem, kas saistīti ar jauktu sadzīves atkritumu apsaimniekošanu, kuru vērtība atbilst prasītājai summai, kā arī tehnisko informāciju par deklarēto transportlīdzekli.
 - 6 2018. gada 27. decembrī prasītāja iesniedza pieteikumu *Klaipėdos apygardos teismas* (Klaipēdas apgabaltiesa, Lietuva).
 - 7 2019. gada 15. marta spriedumā, ar kuru tā noraidīja prasītājas prasību, šī pirmās instances tiesa atzina, ka pretendents B ir izpildījis piegādātāju kvalifikācijas prasības.
 - 8 Pēc prasītājas iesniegtās apelācijas *Lietuvos apeliacinis teismas* (Lietuvas apelācijas tiesa) ar 2019. gada 30. maija spriedumu atcēla pirmās instances tiesas spriedumu, apmierināja prasītājas prasību, atcēla atbildētājas lēmumu, ar kuru tika noteikta piedāvājumu klasifikācija un uzdeva līgumslēdzējai iestādei atkārtoti izvērtēt piedāvājumus. Tiesa atzina, ka pretendents B atbilda prasībai par izpildītajiem līgumiem, bet nav pierādījis savas tehniskās spējas, jo ne visi vēlāk deklarētie transportlīdzekļi sākotnēji tika iekļauti piedāvājumā.

- 9 Atbildētāja iesniedza kasācijas sūdzību, un prasītāja iesniedza atbildes rakstu.
- 10 Turklāt pamatlietā prasītāja un atbildētāja nav vienisprātis par to, kuru informāciju par izvirzīto piedāvājumu var publiskot un kura informācija ir konfidenciāla, ko nevar atklāt prasītājam.
- 11 2018. gada 4. decembrī prasītāja vērsās pie līgumslēdzējas iestādes ar lūgumu piekļūt pretendenta B piedāvājumam un 2018. gada 6. decembrī iepazīs ar šī piedāvājuma nekonfidenciālo informāciju.
- 12 Pirmās instances tiesas lietas izskatīšanas laikā prasītāja lūdza tiesu piespriest atbildētājam uzrādīt papildu dokumentus un piešķirt pielaidi visai informācijai, kas ietverta pretendenta B piedāvājumā (izņemot vienīgi konfidenciālu komercinformāciju), kā arī piespriest UAB “Parsekas” sniegt datus par noslēgtajiem atkritumu apsaimniekošanas līgumiem, kuri klasificēti kā konfidenciāli.
- 13 Pēc papildu dokumentu iesniegšanas tiesai atbildētāja savukārt lūdza tiesu nepiešķirt prasītājam piekļuvi konfidenciālajai informācijai, kas iesniegta par pretendenta B piedāvājumu, un klasificēt to kā neparakstojamu lietas materiālu.
- 14 Ar 2019. gada 30. janvāra rīkojumu pirmās instances tiesa apmierināja šo atbildētājas pieteikumu, un 2019. gada 14. februārī un 21. februārī tā noraidīja iepriekšminētos prasītājas iesniegtos lūgumus.
- 15 2019. gada 26. jūlijā prasītāja, pirms atbildes raksta uz kasācijas sūdzību iesniegšanas, lūdza kasācijas tiesai – *Lietuvos Aukščiausioji Teismas* (Lietuvas Augstākā tiesa) atļaut pielaidi konfidenciālajiem dokumentiem, kurus atbildētāja bija iesniegusi pirmās instances tiesā un kuros ir svītrotā komerciālā ziņā patiesi sensitīva informācija.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 16 Šajā lietā strīds ir radies par to, vai tās ekonomikas dalībnieku grupas kvalifikācija, kura tika atzīta par sekmīgu pretendentu, atbilst līgumslēdzējas iestādes noteiktajām prasībām.
- 17 Kasācijas tiesai principā būtu jālemj tikai par jautājumiem, kurus atbildētāja izvirzījusi kasācijas sūdzībā, proti, par pretendenta B tehnisko spēju atbilstību. Tomēr šajā lietā kasācijas tiesa apsver iespēju pēc savas ierosmes pārsniegt kasācijas sūdzības robežas un lemt par citiem pušu strīda aspektiem, ne tikai balstoties uz sabiedrības interešu aizsardzības pamata, bet arī ņemot vērā īpašo situāciju, kas ir izveidojusies šajā lietā, kurā prasītājam pirmstiesas stadijā un tiesvedībā būtībā tika liegta visa informācija, kurai tā lūdza piekļuvi.
- 18 Neatkarīgi no apstākļa, ka uz nepieciešamību pēc Savienības tiesību interpretācijas valsts tiesa ir norādījusi pēc savas ierosmes, pārsniedzot pušu strīda robežas,

Tiesas kompetencē ir sniegt tiesai lūgto interpretāciju (skat., piemēram, spriedumus, 2017. gada 5. aprīlis, *Borta*, C-298/15, EU:C:2017:266 un, 2018. gada 25. oktobris, *Roche Lietuva*, C-413/17, EU:C:2018:865).

- 19 Šajā tiesvedībā tiesnešu kolēģija uzdod Tiesai jautājumus attiecībā uz: a) noteiktu konkursa nosacījumu tiesiskumu; b) dažādajiem konfidencialas informācijas aizsardzības aspektiem publiskā iepirkuma procedūrās; un c) izraudzītā pretendenta iespējami nepatieso paziņojumu izvērtēšanu un šādu darbību sekām.

Par līgumslēdzējas iestādes darbību tiesiskumu, novērtējot, vai pretendents B ir izpildījis kvalifikācijas prasības

- 20 Atbilstoši kasācijas tiesas judikatūrai, izlemjot strīdus starp līgumslēdzējam iestādēm un piegādātājiem, būtībā nozīmīgākais ir nosacījuma saturs, nevis līgumslēdzējas iestādes tam piešķirtais apzīmējums. Pareizas iepirkuma dokumentu nosacījumu klasifikācijas rezultātā tiks pareizi piemēroti Likuma par publiskajiem iepirkumiem noteikumi, kas attiecas uz dažādām iepirkuma procedūrām, un tādējādi – atbilstoši izšķirts strīds.

a) Par finansiālo un ekonomisko spēju nosacījuma saturu un tā piemērošanu

- 21 Finansiālās un ekonomiskās spējas nosacījums attiecībā uz piegādātāju vidējiem gada ienākumiem, kas gūti, veicot ar jauktu sadzīves atkritumu apsaimniekošanu saistītas darbības, kā noteikts konkursa nosacījumos, būtībā atbilst Direktīvas 2014/24 58. panta 3. punktam, kas paredz iespēju pieprasīt, lai ekonomikas dalībniekiem būtu noteikts minimālais gada apgrozījums, tostarp noteikts minimālais apgrozījums līguma jomā. Tomēr tiesnešu kolēģija uzskata, ka tas varētu atbilst arī profesionālo spēju prasībām, kas noteiktas šīs direktīvas 58. panta 4. punktā.
- 22 Ir jānorāda, ka no Direktīvas 2014/24 58. panta 3. punkta formulējuma (proti, no vārda – “tostarp”) izriet, ka prasītais gada apgrozījums jomā, uz kuru attiecas līgums, nav pilnībā piemērojams kā alternatīva tādā nozīmē, ka – ja tiek noteiktas apgrozījuma prasības, pirmkārt, jānovērtē kopējais apgrozījums, un, otrkārt, apgrozījums konkrētā jomā tiek noteikts pēc līgumslēdzējas iestādes izvēles. Citiem vārdiem sakot – šāda Direktīvas 2014/24 58. panta 3. punkta formulējuma interpretācija ļauj secināt, ka apgrozījumu konkrētā jomā nevar noteikt patstāvīgi, vienlaikus nenosakot kopējo apgrozījuma prasību.
- 23 Turklāt nav pilnībā skaidrs jēdziena “joma, uz kuru attiecas līgums” tvērums. Būtībā saskaņā ar attiecīgā konkursa nosacījumu piegādātājiem bija jāpierāda savas spējas īpaši attiecībā uz pakalpojumiem, kas saistīti ar jauktu sadzīves atkritumu savākšanu un izvešanu, attiecībā uz kuriem tika izsludināta konkursa procedūra, nevis jomā, kas saistīta ar atkritumu apsaimniekošanu kopumā. Tiesnešu kolēģija sliecas sniegt šī jēdziena plašāku (abstraktāku) interpretāciju: izskatāmajā strīdā šis jēdziens nozīmētu, ka saskaņā ar Direktīvas 2014/24 58. panta 3. punktu, atbildētājam, cenšoties īpaši uzlikt finansiālās spējas prasību, pirmkārt, bija jānosaka kopējais gada apgrozījums, un, otrkārt, vienlaikus šī

apgrozījuma proporcija nenoteiktu atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumu jomā.

- 24 Iepriekš minētie jautājumi par konkursa nosacījumu pareizu klasifikāciju, kurus pēc savas ierosmes izvirzījusi kasācijas tiesa, attiecas ne tikai uz šī konkursa prasības iespējamo tiesiskumu, bet arī uz tā pareizu piemērošanu. Jāatzīmē, ka prasītāja visā tiesvedības gaitā konsekventi uzskatīja, ka UAB “Parsekas”, kas ir pretendenta B locekle, nav tiesīga iesniegt līgumslēdzējai iestādei novērtēšanai līgumus, jo, pirmkārt, daļu no tiem tā nav veikusi patstāvīgi, bet kopā ar citiem partneriem, ieskaitot pašu prasītāju, un, otrkārt, to visu priekšmets neaprobežojas tikai ar jauktu sadzīves atkritumu apsaimniekošanu.
- 25 Pretēji tiesu nospriestajam, tiesnešu kolēģija uzskata, ka tas vien, ka saskaņā ar konkursa nosacījumiem piegādātāju finansiālās un ekonomiskās spējas bija jāpierāda ar dalībnieku brīvas formas deklarācijām, nenozīmē, ka citi piegādātāji nevar tās apšaubīt vai apšaubīt deklarēto datu ticamību.
- 26 Ir jāatgādina, ka atbildētāja, pretendents B un tiesas piegādātāju kvalifikācijas attiecīgo prasību ir interpretējušas tādējādi, ka konkursa nosacījumos netika pieprasīts, lai atbilstību kvalifikācijas prasībām pierādošais ekonomikas dalībnieks gūtu ienākumus tikai savā vārdā un/vai savā labā (tas ir, nevis kā galvenais partneris) un tikai attiecībā uz jauktu sadzīves atkritumu apsaimniekošanu, ja tiek izpildīts sarežģīts līgums (dažādu atkritumu veidi). Kasācijas tiesai nav pilnīgi skaidrs, kā tiek pierādīta attiecīgā kvalifikācija saskaņā ar Tiesas judikatūru.
- 27 Tiesa 2017. gada 4. maija spriedumā lietā *Esaprojekt* (C-387/14, EU:C:2017:338) *inter alia* norādīja, ka gadījumos, kad ekonomikas dalībnieks norāda uz uzņēmumu grupas, kurā tas ietilpst, pieredzi, tā ir jānovērtē saistībā ar šī ekonomikas dalībnieka konkrēto dalību un tādējādi saistībā ar tā faktisko ieguldījumu pieprasītajā minētās grupas darbības īstenošanā, saistībā ar attiecīgo publisko līgumu; no tā izriet, ka ekonomikas dalībnieks saistībā ar pieredzi, kuru pieprasa līgumslēdzēja iestāde, nevar norādīt preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu, ko veikuši citi uzņēmuma grupas locekļi, ja tas tajās nav faktiski un konkrēti piedalījies.
- 28 Jānorāda, ka minētajā spriedumā jautājums un atbilde uz to bija saistīti ar Direktīvas 2004/18 48. panta 2. punkta a) apakšpunktu, kurā īpaši paredzēta profesionālo spēju prasības novērtēšanas kārtība.
- 29 Ja iepriekš minētais konkursa nosacījums joprojām tiktu klasificēts kā finansiālo un ekonomisko spēju prasība, kurai būtu jāpiemēro iepriekšminētās Tiesas sniegtās interpretācijas attiecībā uz profesionālo spēju nosacījumu izpildes novērtējumu, rastos jautājums par šo kvalifikācijas prasību nodalīšana un pareizu piemērošanu.

b) Par tehnisko un profesionālo spēju prasības saturu un tā piemērošanu

- 30 Kasācijas tiesa arī izsaka šaubas par konkursa nosacījumos noteiktās prasības par piegādātāju tehnisko spēju klasifikāciju, saskaņā ar kuru piegādātājiem bija jāpierāda sava atbilstība, nodrošinot transportlīdzekļus (atkritumu savākšanas transportlīdzekļus) ar atbilstošiem tehniskajiem parametriem.
- 31 Saskaņā ar kasācijas tiesas judikatūru pretendentiem ir daudz lielāka brīvība koriģēt datus attiecībā uz piegādātāju kvalifikāciju nekā informāciju, kas saistīta ar līguma priekšmetu, tā tehniskajiem parametriem, piedāvāto cenu, līgumsaistībām utt. Piegādātāju tiesību tamlīdzīgi koriģēt datus nodalīšanas iemesls ir fakts, ka kasācijas tiesas skatījumā piegādātāju kvalifikācijas ir objektīva kategorija, kas attiecas uz pagātnes un pašreizējiem apstākļiem, un kvalifikācijas vai nu ir, vai arī to nav. Saskaņā ar pašlaik spēkā esošo valsts tiesisko regulējumu, kas reglamentē publisko iepirkumu, piegādātāju tiesības koriģēt datus par kvalifikācijām un piedāvājuma detaļām ir atšķirīgas pēc sava apjoma.
- 32 Līdzīga nostāja izriet arī no Tiesas judikatūras. Kasācijas tiesa uzskata, ka uz šauri interpretējamajiem striktākajiem noteikumiem par piedāvājuma sīkākas informācijas koriģēšanu, kas izklāstīti Tiesas 2012. gada 29. marta spriedumā lietā *SAG ELV Slovensko u.c.* (C-599/10, EU:C:2012:191), attiecas noteikts izņēmums saistībā ar to datu novērtēšanu, kuri skar kvalifikāciju. Tiesa 2013. gada 10. oktobra sprieduma lietā *Manova* (C-336/12, EU:C:2013:647) 39. punktā norādīja, ka līgumslēdzēja iestāde var prasīt, lai šādos materiālos ietvertie dati tiktu precizēti un papildināti, ciktāl šis lūgums attiecas uz tādu informāciju vai datiem, kā publicēta bilance, kuras agrāks datums par pieteikuma iesniegšanas termiņa beigām var tikt objektīvi pārbaudīts.
- 33 Kasācijas tiesai ir arī šaubas par prasības, kas attiecas uz piegādātāju tehniskajām spējām, tiesiskumu. Lai gan Tiesa 2012. gada 10. maija spriedumā lietā *Komisija/Nīderlande* (C-368/10, EU:C:2012:284) atzina, ka noteiktas prasības var noteikt gan kā tehnisko specifikāciju, gan kā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu kritēriju vai nosacījumu līguma izpildei, kasācijas tiesai nav pilnīgi skaidrs, vai tas ir attiecināms arī uz šo lietu.
- 34 Ir jāatgādina, ka Tiesa ilgu laiku uzskatīja, ka piegādātāju un viņu piedāvājuma kvalifikācijas novērtēšanu regulēja atšķirīgas prasības (skat. spriedumu, 2008. gada 24. janvāris, *Lianakis*, C-532/06, EU:C:2008:40). Atbilstoši šai pašai judikatūrai piegādātāju kvalifikāciju nevar uzskatīt par līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritēriju.
- 35 Tomēr, interpretējot attiecīgos Direktīvas 2004/18 noteikumus, Tiesa vēlāk šo nostāju ir nedaudz mīkstinājusi, norādot, ka publiskā līguma pildīšanai norīkotās komandas locekļu prasmes un pieredzi, kā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas kritērijus var iekļaut paziņojumā par līgumu vai konkursa specifikācijās, jo publiskā līguma izpildes kvalitāte var būt izšķiroši atkarīga no personu, kurām uzticēta tā izpilde, "profesionālās vērtības", kuru veido viņu profesionālā pieredze

un izglītība (spriedums, 2015. gada 26. marts, *Ambisig*, C-601/13, EU:C:2015:204).

- 36 Kā to vēlāk paskaidroja Tiesa, minētās lietas *ratio decidendi* ir tāds, ka līgumslēdzēja iestāde tobrīd īsteni salīdzināja pieņemamos piedāvājumus, lai noskaidrotu saimnieciski visizdevīgāko piedāvājumu; piedāvātās tehniskās grupas pieredze bija piedāvājuma raksturlielums, nevis tikai kritērijs pretendentu atbilstības vērtēšanai (spriedums lietā, 2018. gada 1. marts, *Tirkkonen*, C-9/17, EU:C:2018:142). Galu galā šis tiesību interpretācijas noteikums tika nostiprināts arī Direktīvas 2014/24 67. panta 2. punkta b) apakšpunktā. Jebkurā gadījumā papildus attiecīgajam izņēmuma noteikumam tiesiskais regulējums joprojām paredz kvalifikācijas un piedāvājuma (līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas) kritēriju nodalīšanas modeli.
- 37 Ir jāuzskata – ja piegādātāju kvalifikāciju parasti nevar izmantot, lai savstarpēji salīdzinātu piedāvājumus, tad līguma priekšmeta tehniskās dabas noteikumi nebūtu jānosaka kā prasības piegādātāju spējām.
- 38 Saskaņā ar konkursa nosacījumiem līgumslēdzēja iestāde pieprasīja piegādātājiem pierādīt, ka viņu transportlīdzekļi, kas tiks izmantoti pakalpojumu sniegšanai, atbilst noteiktiem tehniskajiem parametriem. Šie noteikumi *inter alia* korelē ar attiecīgo nosacījumu, kas noteikts tehniskajās specifikācijās. Ir jāuzskata, ka šādas prasības pārsniedz pieprasītā robežas, pārbaudot piegādātāju tehniskās spējas.
- 39 Direktīvas 2014/24 58. panta 4. punktā *inter alia* ir paredzēts, ka līgumslēdzējas iestādes var noteikt prasības, kuras nodrošina, ka ekonomikas dalībnieku rīcībā ir cilvēkresursi un tehniskie resursi un pieredze, kas vajadzīgi, lai pildītu līgumu saskaņā ar atbilstīgu kvalitātes standartu. Šajā lietā īpašās un precīzās transportlīdzekļu tehniskās prasības liek domāt, ka līgumslēdzējai iestādei bija svarīgi nevis vispārīgi pārliecināties par piegādātāju spēju atbilstoši izpildīt līgumu par atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumiem, bet gan noteikt īpašu izpildes veidu, kurā nolūks *inter alia* ir vides aizsardzības mērķi (“EURO 5” standarts), līgumsaistību izpildes izsekojamība (GPS aprīkojums) utt.
- 40 Šajā jomā kasācijas tiesas judikatūrai ir kazuistisks raksturs; tajā nav noteikti skaidri tiesību noteikumi par to, kādos gadījumos prasība ir uzskatāma par tehnisko iespēju nosacījumu un kad tā ir uzskatāma par tehnisko specifikāciju noteikumu. Tiesnešu kolēģijas skatījumā principā būtu jāpastāv korelācijai starp konkursa nosacījuma pilnīgumu un tā satura klasifikāciju, tas ir, jo konkrētāki tehniskie (formālie) kritēriji ir jāpierāda, jo vairāk tamlīdzīgas prasības saturs atkāpjas no tehniskajām spējām uz tehnisko specifikāciju vai līguma izpildes nosacījumu pusi. Tas nepārprotami izriet arī no Direktīvas 2014/24 58. panta 4. punkta un VII pielikuma piemērojamības un pilnīguma.

Par viena piegādātāja konfidenciālas informācijas aizsardzību un otra piegādātāja tiesību aizsardzības efektivitātes līdzsvaru

- 41 Prasītāja gan pirmstiesas posmā, gan tiesvedībā neveiksmīgi centās iegūt piekļuvi pretendenta B piedāvājumam. Tā ir izplatīta situācija, kura ir raksturīga Lietuvas publiskā iepirkuma praksei, un kuru kasācijas tiesa konsekventi mēģina ierobežot ar tās izveidoto judikatūru.
- 42 Tomēr šī strīda kontekstā ir jānorāda, ka pati līgumslēdzēja iestāde ļoti aktīvi aizstāvēja pretendenta B tiesības uz konfidencialas informācijas aizsardzību.
- 43 Tiesnešu kolēģijas skatījumā šīs Lietuvā dominējošās prakses galvenās negatīvās sekas ir tādas, ka daļēji netiek nodrošināta prasītāju tiesību aizstāvēšana, jo viņu, kā tas ir izskatāmajā lietā, rīcībā ir mazāk informācijas nekā pārējām strīdā iesaistītajām pusēm. Turklāt prasītāju tiesību aizstāvības efektivitāte būtībā ir atkarīga no tiesas lēmuma atzīt viņu pieprasīto būtisko informāciju par konfidencialu (nepublicojamu lietas materiālu). Ja tiesa nesniedz prasītājam pieprasīto informāciju, tā sūdzību apmierināšanas iespējas tiek samazinātas līdz minimumam, jo parasti tiesas, tāpat kā tas bija izskatāmajā lietā, pēc sava ieskata sīkāk neaplūko jautājumu par konfidencialo datu atbilstību publiskā iepirkuma procedūras prasībām vai tiesiskajam regulējumam, vai nevērtē šo datu ticamību utt.
- 44 Šajā sakarā kasācijas tiesa *inter alia* ir norādījusi, ka, pirmkārt, Likuma par publiskajiem iepirkumiem 20. pantā noteiktās piegādātāja tiesības aizsargāt savā piedāvājumā atsevišķi norādītu informāciju, kura nav izpaužama, attiecas tikai uz tādiem datiem, kuri klasificējami kā komerciāls (rūpniecisks) noslēpums Civilkodeksa 1. 116. panta 1. punkta izpratnē; tas vien, ka citos gadījumos noteikta informācija, kas saistīta ar piegādātāju un viņa darbībām, nav brīvi pieejama citiem ekonomikas dalībniekiem, nenozīmē, ka tā ir jāaizsargā publiskā iepirkuma procedūrās, ja tā nav kvalificējama kā komercnoslēpums. Ir jāatzīmē, ka šajā ziņā Civilkodeksa 1. 116. panta noteikumi būtībā atbilst Direktīvas 2016/943 noteikumiem.
- 45 Otrkārt, piegādātāja tiesības piekļūt cita piegādātāja piedāvājumam būtībā ir jāuzskata par pārkāpto tiesību aizsardzības neatņemamu sastāvdaļu. Saskaņā ar publisko iepirkumu reglamentējošajām valsts tiesībām piegādātāja tiesības piekļūt cita piegādātāja piedāvājumam ir patstāvīga subjektīva tiesība, kas tiek īstenota atsevišķi ar tiesiskās aizsardzības līdzekļiem, bez formālas prasības, ka prasītājam, iztrūkstot visiem nepieciešamajiem datiem, ir jāuzsāk strīds par konkursa procedūras rezultātiem un saistībā ar to ir jāiesniedz procesuāls lūgums tiesai, kurā tiek prasīts, lai līgumslēdzējai iestādei tiktu uzdots izdot pierādījumus un tiesa tos darītu pieejamus prasītājam, un pēc tam, iespējams, ir jāpapildina vai jāprecizē prasības pieteikumā izvirzītos prasījumus.
- 46 Tomēr šajā jomā kasācijas tiesa nav pārliecināta par līgumslēdzēju iestāžu pienākumu aizsargāt konfidencialitāti attiecībā uz piegādātāju uzticēto informāciju un šo pienākumu saistību ar līgumslēdzēju iestāžu pienākumu nodrošināt to ekonomikas dalībnieku tiesību aizstāvības efektivitāti, kuri ir uzsākuši pārbaudes procedūru. Lai arī 2008. gada 14. februāra spriedumā lietā *Varec* (C-450/06,

EU:C:2008:91) – gandrīz vienīgajā spriedumā šajā jautājumā – Tiesa uzsvēra fiduciāro attiecību raksturu (uzticēšanās attiecības) starp piegādātājiem un līgumslēdzēju iestādi, tomēr no vēlāk pieņemtās Direktīvas 2016/943 9. panta 2. punkta trešās daļas (Civilprocesa kodeksa 10¹. panta 3. punkts) izriet, ka jebkurā gadījumā tiesvedības pušu rīcībā nevar būt atšķirīgs informācijas daudzums, jo pretējā gadījumā tiktu pārkāpti efektīvas tiesiskās aizsardzības un taisnīgas tiesas principi.

- 47 Ja saskaņā ar šo tiesību normu tiesai ir jānodrošina prasītājam tiesības piekļūt strīdā iesaistītās puses komercnoslēpumam, nav skaidrs, kāpēc šīs tiesības prasītājam nebūtu jāpiešķir pirms tiesvedības uzsākšanas, jo īpaši tāpēc, ka tas varētu palīdzēt tam izlemt, vai uzsākt pārbaudes procedūru.
- 48 Izņemot 18. apsvērumu, Direktīva 2016/943 būtībā nesatur formulējumu, kas būtu īpaši veltīts publiskā iepirkuma procedūrām. No otras puses, ir apšaubāms, vai pretendentu komercnoslēpumu veidojošās informācijas aizsardzībai vajadzētu būt atšķirīgam (augstākam) līmenim, salīdzinot ar ekonomiskajām vienībām, kas darbojas citās tiesiskajās attiecībās. Arī Direktīvas 2014/24 21. pants un attiecīgie Direktīvas 89/665 noteikumi nesniedz lielāku skaidrību šajā jomā.
- 49 Kasācijas tiesa pastāvīgi atzīmē, ka, lai arī līgumslēdzējas iestādes nav pārbaudes iestādes, saistošās pirmstiesas strīdu izšķiršanas sistēmas dēļ tām ir plašas pilnvaras sadarboties ar piegādātājiem (pieprasījuma iesniedzējiem un piegādātājiem, no kuriem informācija tiek pieprasīta) un dažos gadījumos arī pienākums, kas izriet no piegādātāju tiesību efektīvas aizsardzības mērķa, atbilstoši savai kompetencei un tām pieejamajiem līdzekļiem veikt nepieciešamās darbības, nodrošinot piegādātājiem reālu spēju aizsargāt jebkuras intereses, kas varētu būt aizskartas. Šī judikatūra korelē ar Direktīvas 89/665 1. panta 5. punktu, kurā noteikts, ka dalībvalstis var pieprasīt, lai attiecīgā persona vispirms lūgtu izskatīšanu līgumslēdzējā iestādē.
- 50 Tā kā Lietuvas likumdevējs noteica obligātu procedūru sūdzību iesniegšanai un izskatīšanai un piegādātāja tiesības piekļūt citu pretendentu piedāvājumiem tiesas uzskata par neatņemamu viņu tiesību aizstāvības daļu, tāda iepriekš minēto Savienības tiesību normu interpretācija, kuras rezultātā piegādātājiem būtu ļauts piekļūt šādai informācijai tikai tiesvedības laikā, būtu nekonsekventa.
- 51 No otras puses, kasācijas tiesa nav pārliecināta par to, kā tiesvedībā būtu jāīsteno lietas dalībnieku informēšana, kas paredzēta Direktīvas 2016/943 9. panta 2. punkta trešajā daļā: vai prasītājas tiesības piekļūt izvirzītajam piedāvājumam ir beznosacījuma; vai, ņemot vērā pirmstiesas posmu, prasītājai vispirms nevajadzētu vērsties līgumslēdzējā iestādē ar šo lūgumu; vai strīda būtība, kas izriet no konkursa procedūras rezultātiem, ir būtiska šī pieprasījuma apmierināšanai; vai pušu domstarpību par konkursa procedūras rezultātiem fakts vispār ir nepieciešams, vai pietiktu ar to, ka viens piegādātājs izmantotu savas tiesības piekļūt informācijai, un šo tiesību pārkāpuma gadījumā viņš varētu atsevišķi vērsties tiesā, kā norādīts kasācijas tiesas judikatūrā.

52 Ir jāatzīmē, ka šajā lietā prasītāja sākotnēji vērsās pie līgumslēdzējas iestādes ar lūgumu piekļūt pretendenta B piedāvājumam. Saņemot tikai nelielu daļu no dokumentiem, tā nepaļāvās uz šo apstākli un atsevišķi neapstrīdēja līgumslēdzējas iestādes lēmumu, bet iesniedza tiesai procesuālu pieteikumu piespriet atbildētājam uzrādīt pierādījumus un nodrošināt prasītājai tiem pieeju. Ņemot vērā strīda gaitu pirmstiesas posmā, nav pilnībā skaidrs, vai pirmās instances tiesai vispār vajadzēja lemt par pretendenta B datu klasificēšanu par konfidenciālu informāciju. No otras puses, pirmās instances tiesa un apelācijas instances tiesa, neatklājot prasītājam pieprasītos datus, acīmredzami arī neizteica viedokli par to saturu un nozīmīgumu.

Par iespējami nepatiesas informācijas iesniegšanu un tiesas pilnvarām šādā gadījumā

53 Šajā lietā tiesnešu kolēģija *inter alia* pēc savas ierosmes izvirza jautājumu par pretendenta B darbību vērtējumu saskaņā ar Direktīvas 2014/24 57. panta 4. punkta h) apakšpunktu, tas ir, vai pretendents B (daži no tā locekļiem) faktiski nav sniegusi nepatiesu informāciju līgumslēdzējai iestādei par tā spēju atbilstību noteiktajām prasībām. Turklāt nav skaidrības par to, kā dažu partneru iespējamā nelikumīgā rīcība ietekmē citus kopuzņēmuma dalībniekus.

54 Tiesas spriedumā lietā *Esaprojekt* (C-387/14), kas attiecās uz līdzīga noteikuma, kurš ietverts Direktīvas 2004/18 45. panta 2. punkta g) apakšpunktā, interpretāciju, tika norādīts, ka, *pirmkārt*, ekonomikas dalībnieka apzinātu rīcību nevar uzskatīt par elementu, kas nepieciešams tā izslēgšanai no dalības publiskā iepirkuma līgumā, pietiek ar to, ka tas ir vainīgs zināma mēra nolaidībā, kurai var būt izšķiroša ietekme uz lēmumiem par izslēgšanu, atļasi vai publiskā iepirkuma līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu; *otrkārt*, ja ekonomikas dalībnieka sniegtā informācija ir ietekmējusi līguma slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūras iznākumu, ekonomikas dalībnieku, kurš nolaidīgi iesniedzis attiecīgo informāciju, var uzskatīt par vainīgu nopietnā informācijas sagrozīšanā Direktīvas 2004/18 45. panta 2. punkta g) apakšpunkta izpratnē, un šāda ekonomikas dalībnieka rīcība tādējādi var attaisnot līgumslēdzējas iestādes lēmumu izslēgt šo pakalpojuma sniedzēju no attiecīgā publiskā iepirkuma līguma.

55 Jaunākajā spriedumā šajā jautājumā (spriedums, 2019. gada 3. oktobris, *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93*, C-267/18, EU:C:2019:826) Tiesa norādīja, ka Direktīvas 2014/24 57. panta 4. punkta h) apakšpunkta noteikums patiešām attiecas gan uz aktīvu darbību, piemēram, viltošanu, gan uz bezdarbību, jo nepatiesas informācijas sniegšanai, tāpat kā informācijas noklusēšanai, ir ietekme uz līgumslēdzējas iestādes pieņemto lēmumu.

56 Balstoties uz šiem skaidrojumiem, UAB “Parsekas” iesniegtā informācija par gūtajiem ienākumiem no līgumiem, kas tika vai nu noslēgti un izpildīti kopā ar citiem ekonomikas dalībniekiem, kuri tieši veica pierādāmo jaukto atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumu daļu, vai arī tika noslēgti un izpildīti bez partneriem, taču šajā gadījumā papildus jauktajiem atkritumiem tika apsaimniekoti arī citi atkritumi (abos gadījumos jauktie atkritumi veido mazāko

daļu no visiem apsaimniekotajiem atkritumiem) – principā, pamatojoties uz apstākļiem, kurus Tiesa ir izskatījusi lietā *Esaprojekt*, atbilst nolaidīgas informācijas sniegšanas situācijai, kas ietekmēja konkursa procedūras rezultātus.

- 57 Kasācijas tiesas kompetencē neietilpst faktisko apstākļu pārbaude. Tomēr tās kompetencē ir pēc savas iniciatīvas izskatīt tiesību jautājumus, tostarp attiecībā uz informācijas kvalificēšanu par nepatiesu, kā arī uz tiesu veikto pierādījumu novērtēšanu.
- 58 No otras puses, Tiesa savā judikatūrā attiecībā uz Direktīvas 2014/24 57. panta 4. punkta noteikumiem, kuri paredz izslēgšanas pamatus, ir sākusi uzsvērt īpašās attiecības, kas balstītas uz attiecīgo līgumslēdzēja iestādes un piegādātāja savstarpējo uzticēšanos (skat. spriedumu, 2019. gada 3. oktobris, *Delta Antrepriză de Construcții și Montaj 93*, C-267/18, EU:C:2019:826, 25.–27. punkts un 37. punkts). Līdz ar to kasācijas tiesai ir šaubas par to, vai gadījumos, kad līgumslēdzēja iestāde veic atšķirīgu novērtējumu, tiesa var nolemt, ka tai ir sniegta nepatiesa, maldinoša informācija. Šajā kontekstā ir jānorāda, ka prasītāja gan sūdzībā, gan prasībā ir skaidri paudusi viedokli, ka UAB “Parsekas” atbildētājam ir sniegusi maldinošu informāciju; tomēr atbildētāja pieturējās pie atšķirīgas pozīcijas un uzskatīja, ka tai iesniegtā informācija apstiprina pretendenta B atbilstību kvalifikācijas prasībām.
- 59 Attiecībā uz izskatāmajiem jautājumiem tiesnešu kolēģija *inter alia* nav pārliecināta par to, kādas var būt potenciāli nepatiesu informāciju iesniegušu ekonomikas dalībnieku rīcības sekas attiecībā uz tiem partneriem, kuri kopā konkursā iesniedza kopīgu piedāvājumu. Saskaņā ar valsts noteikumiem, kas reglamentē publisko iepirkumu (Likuma par publiskajiem iepirkumiem 46. panta 4. punkta 4. daļa un 52. pants), ekonomikas dalībnieki, kas iesnieguši nepatiesu informāciju, jāiekļauj to piegādātāju sarakstā, kuri ir iesnieguši nepatiesu informāciju, kā rezultātā uz noteiktu laiku (vienu gadu) rodas ierobežojumi piedalīties citu līgumslēdzēju iestāžu izsludinātajos iepirkumu konkursos. Kasācijas tiesas šaubas par iesniegtās informācijas ticamību neattiecas uz visiem pretendenta B locekļiem (partneriem).
- 60 Saskaņā ar Likuma par publiskajiem iepirkumiem 52. panta 1. punktu nepatiesu informāciju iesniegušo piegādātāju sarakstā jāiekļauj piegādātāji Likuma par publiskajiem iepirkumiem 2. panta 36. punkta nozīmē (piegādātājs tiek definēts kā ekonomikas dalībnieks – fiziska persona, privāto vai publisko tiesību juridiska persona, cita organizācija un tās struktūrvienības vai šādu personu grupa, ieskaitot jebkuru ekonomisko vienību pagaidu apvienību, kas piedāvā darbu veikšanu vai preču piegādi vai pakalpojumu sniegšanu tirgū). Tomēr ir jāuzskata, ka attiecīgais negatīvais pasākums (sekas) attiecībā uz nelikumīgām darbībām, kas aizliegtas ar likumu, principā nozīmē subjekta personisko atbildību (sankcija). Tāpēc tas bez izņēmuma būtu jāpiemēro tikai tiem subjektiem, kuri jebkādā veidā piedalās publiskā iepirkuma procedūrās un savā vārdā iesniedz informāciju līgumslēdzējai iestādei.

- 61 Šādos apstākļos nav skaidrs, vai kopīga piegādātāja atsevišķu partneru prettiesiskas darbības, sniedzot nepatiesu informāciju par sevi, rada negatīvas sekas tikai viņiem pašiem vai visiem partneriem kopā. Pēdējo minēto nostāju varētu atbalstīt visu partneru interešu un atbildības kopīgums (kopīgais raksturs). No otras puses, ir apšaubāms, vai šāds līdzatbildības modelis nav nesamērīgs, ņemot vērā, ka ekonomikas dalībnieki, kas iekļauti nepatiesu informāciju iesniegušo piegādātāju sarakstā, tiek izslēgti no dalības turpmākajās iepirkuma procedūrās uz vienu gadu.
- 62 Netiek apstrīdēts, ka ekonomikas dalībniekiem, kas kopīgi piedalās publiskā iepirkuma procedūrā, rodas papildu riski, tostarp riski, kas saistīti ar nepieciešamību izslēgt atsevišķus partnerus vai ar viņu nespēju turpināt piedalīties procedūrās (piemēram, maksātnespējas dēļ) (skat. spriedumu, 2016. gada 24. maijs, *MT Højgaard un Züblin*, C-396/14, EU:C:2016:347); tomēr šāds risks un tā iespējamās negatīvās sekas attiecas tikai uz konkrētu publiskā iepirkuma procedūru, nevis uz aizliegumu noteiktā laika posmā piedalīties citās iepirkuma procedūrās.

DARBA VERSIJS